

FUNDARGERÐ

PENINGASTEFNUNEFND

2023

Október
117. fundur
Birt 18. október 2023

Fundargerð peningastefnunefndar Seðlabanka Íslands

Október 2023 (117. fundur)

Birt: 18. október 2023

Í lögum um Seðlabanka Íslands segir að ákvarðanir um beitingu stjórnþækja bankans í peningamálum séu teknar af peningastefnunefnd og að opinberlega skuli birta fundargerðir peningastefnunefndar og gera grein fyrir ákvörðunum nefndarinnar og forsendum þeirra. Á grundvelli þessa birtir peningastefnunefnd fundargerðir tveimur vikum eftir að ákvarðanir hennar eru kynntar. Í fundargerðunum koma m.a. fram upplýsingar um hvernig atkvæði einstakra nefndarmanna féllu við ákvarðanir nefndarinnar.

Hér birtist fundargerð fundar peningastefnunefndarinnar 2.- 4. október 2023, en á honum ræddi nefndin efnahagspróunina, þróun á fjármálamörkuðum, ákvarðanir um beitingu stjórnþækja bankans í peningamálum og kynningu þeirra ákvarðana 4. október.

I Þróun í efnahags- og peningamálum

Áður en nefndarmenn fjölluðu um ákvarðanir í peningamálum ræddu þeir innlenda fjármálamarkaði, fjármálaegan stöðugleika, horfur í heimsbúskapnum og utanríkisviðskiptum Íslands, innlendan þjóðarbúskap og verðbólgu, með hliðsjón af upplýsingum sem hafa komið fram frá síðasta fundi nefndarinnar 23. ágúst 2023.

Fjármálamarkaðir

Frá fundi peningastefnunefndar í ágúst hafði gengi krónunnar lækkað um 2,1% gagnvart viðskiptaveginni gengisvísitölu. Seðlabankinn átti engin viðskipti með gjaldeyri á tímabilinu.

Taumhald peningastefnunnar miðað við raunvexti Seðlabankans jókst frá fundi nefndarinnar í ágúst. Raunvextir bankans voru 2,9% miðað við meðaltal mismunandi mælikvarða á verðbólgu og verðbólguvæntingar til eins árs og voru 0,3 prósentum hærrí en rétt eftir birtingu vaxtaákvörðunar nefndarinnar í ágúst. Miðað við ársverðbólgu lækkuðu þeir hins vegar um 0,3 prósentur á sama tímabili og voru 1,2%.

Vextir á ótryggðum innlánnum í viðskiptum til einnar nætur (IKON) og vextir á millibankamarkaði með krónur hækkuðu í takt við hækkun meginvaxta í ágúst en engin velta var á millibankamarkaði á milli funda nefndarinnar. Ávöxtunarkrafa lengri óverðtryggðra ríkisbréfa hækkaði um 0,6-0,8 prósentur frá fundinum í ágúst og krafa lengri verðtryggðra ríkisbréfa hækkaði um 0,5-0,6 prósentur á sama tíma. Meðalvextir óverðtryggðra íbúðalána höfðu hækkað í kjölfar hækkunar meginvaxta í ágúst og meðalvextir verðtryggðra íbúðalána höfðu einnig hækkað lítillega. Þá höfðu vextir á óverðtryggðum sparireikningum hækkað í takt við hækkun meginvaxta í ágúst.

Skammtímavaxtamunur miðað við þriggja mánaða millibankavexti jókst um 0,3-0,4 prósentur á milli funda og var 6 prósentur gagnvart evrusvæðinu og 4,3 prósentur gagnvart Bandaríkjunum. Langtímavaxtamunur jókst um 0,4-0,5 prósentur á milli funda og nam munurinn 2,9 prósentum gagnvart Bandaríkjunum og 4,7 prósentum gagnvart Þýskalandi. Mælikvarðar á áhættuálag erlendra skuldbindinga ríkissjóðs breyttust lítið milli funda nefndarinnar. Skuldtryggingarálag á fimm ára skuldbindingar ríkissjóðs í Bandaríkjadöllum var 0,8% og vaxtamunur á evruútgáfu ríkissjóðs gagnvart þýskum ríkisskuldabréfum var 1,2-1,4 prósentur.

Greiningardeildir fjármálafyrirtækja væntu þess að peningastefnunefnd myndi hækka vexti um 0,25 eða 0,5 prósentur. Vísuðu þær til þess að þótt vísbendingar væru um að það væri að hægja á innlendri eftirspurn og að húsnæðismarkaðurinn hafi kólnað þá hefði verðbólga aukist á ný, verðbólguálag á skuldabréfamarkaði hefði hækkað og verðbólguvæntingar til lengri tíma væru enn yfir verðbólgu markmiðinu. Þá væri enn mikil spennan á vinnumarkaði og raunvextir þyrftu mögulega að vera hærri í ljósi spennunnar í þjóðarbúskapnum.

Ársvöxtur víðs peningamagns (M3) jókst töluvert í ágúst þegar hann mældist 13,3%. Hluta af aukningunni má líklega rekja til greiðslu vegna sölu á innlendu líftæknifyrirtæki til erlendra aðila. Áfram hefur hægt á ársvexti útlána lánakerfisins til heimila þótt verðbætur á verðtryggð lán hafi aukist. Vöxturinn mældist 6,1% í ágúst samanborið við rúmlega 8% meðalvöxt á fyrri hluta ársins. Þá hefur einnig tekið að hægja á ársvexti útlána lánakerfisins til fyrirtækja sem og hreinum nýjum útlánunum til þeirra.

Úrvalsvísitala Kauphallarinnar, OMXI10, lækkaði um 10,9% milli funda nefndarinnar. Velta á aðalmarkaði nam 156 ma.kr. á þriðja fjórðungi ársins sem er 31% minni velta en á sama tímabili árið á undan.

Alþjóðleg efnahagsmál og utanríkisviðskipti

Samkvæmt spá Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD), sem birt var í september, er gert ráð fyrir 3% hagvexti í heimsbúskapnum í ár. Það er 0,3 prósentum meira en stofnunin spáði í júní sl. en undir meðalhagvexti síðastliðinna áratuga. Betri hagvaxtarhorfur í Bandaríkjunum og Japan vega þar þungt en á móti hafa efnahagshorfur á evrusvæðinu og í Kína versnað. OECD gerir hins vegar ráð fyrir hægari heimshagvexti á næsta ári, eða 2,7% í stað 2,9% í júnispánni. Stofnunin spáir því að almenn verðbólga í G20-ríkjunum hjaðni úr 7,8% í fyrri og í 6% í ár. Það er lítillega minna en spáð var í júní. Þá er gert ráð fyrir að verðbólga hjaðni í 4,8% á næsta ári sem þó er lítillega meira en í júnispánni.

Samkvæmt bráðabirgðatölum Hagstofu Íslands nam halli á vöruskiptajöfnuði 200 ma.kr. á fyrstu átta mánuðum ársins samanborið við 87 ma.kr. halla á sama tíma í fyrri á föstu gengi. Aukinn halli á vöruviðskiptum milli ára má rekja til þess að verðmæti vöruútflutnings hefur dregist saman um 11,6% það sem af er ári og mælist samdráttur í öllum helstu undirflokkum útflutnings. Þar vegur þungt minna verðmæti iðnaðarvara milli ára, einkum álafurða sem hefur dregist saman um 23% en einnig mælist töluverður samdráttur í útflutningsverðmæti sjávarafurða vegna minni loðnuútflutnings. Á sama tíma hefur verðmæti vöruinnflutnings aukist um 5% á föstu gengi, og enn mælist vöxtur í öllum meginundirflokkum að undanskildum hrá- og rekstrarvörum. Vöxtinn má þó einkum rekja til verðhækkana en magnið hefur lítið breyst á milli ára.

Heimsmarkaðsverð á áli hækkaði um 5,9% frá ágústfundi nefndarinnar og var um 2.100 Bandaríkjadalir á tonnið. Það er um 2% hærra verð en í október í fyrri en umtalsvert lægra en það var mánuðina eftir innrásina í Úkraínu. Bráðabirgðatölur Hagstofu Íslands benda til þess að verð sjávarafurða í erlendum gjaldmiðlum hafi lækkað lítillega milli mánaða í ágúst en hafi þó verið um 5% hærra á fyrstu átta mánuðum ársins en á sama tíma í fyrri. Heimsmarkaðsverð á Brent-hráolíu hækkaði um 8,2% milli funda

nefndarinnar og var um 91 Bandaríkjadalur á tunnu á októberfundinum. Það er 2,3% lægra verð en í október í fyrra. Annað hrávöruverð á heimsmarkaði hefur hins vegar lækkað frá fundinum í ágúst.

Raungengi miðað við hlutfallslegt verðlag hækkaði um 2% milli mánaða í ágúst og var þá 12,5% yfir meðaltali síðasta aldarfjórðungs og 2,8% hærra en í desember 2019. Raungengi á þennan mælikvarða lækkaði um 0,9% milli ára á fyrstu átta mánuðum ársins og má rekja lækkunina til 3,8% lækkunar nafngengis krónu en verðbólga hér á landi var 3,1% meiri en að meðaltali í viðskiptalöndum Íslands.

Innlendur þjóðarbúskapur og verðbólga

Samkvæmt bráðabirgðatölum sem Hagstofan birti í lok ágúst var hagvöxtur á öðrum ársfjórðungi um 4,5% og var það heldur meiri vöxtur en gert var ráð fyrir í spá *Peningamála* í ágúst. Rekja má frávikið að mestu til þess að einkaneysla jókst lítillega í stað þess að dragast saman líkt og gert var ráð fyrir og á sömu sveif lagðist meira framlag birgðabreytinga til landsframleiðslu. Nokkuð dró úr krafti innlendar eftirspurnar á fjórðungnum eftir kröftugan vöxt undanfarna fjórðunga og jukust þjóðarútgjöld um 1,4% milli ára samanborið við 4% vöxt á fyrsta ársfjórðungi og 6,6% vöxt í fyrra. Framlag utanríkisviðskipta til hagvaxtar var jákvætt um 3,2 prósentur sem er í takt við ágústspána og má rekja til vaxandi útflutningstekna vegna ferðaþjónustu.

Á fyrri helmingi ársins mældist vöxtur landsframleiðslu 5,8% sem má að mestu rekja til hagstæðra utanríkisviðskipta ásamt aukningu einkaneyslu og fjármunamyndunar. Samkvæmt tölum Hagstofunnar voru lítilsháttar frávik frá ágústspá bankans í flestum undirlíðum þjóðarútgjalda. Rekja má það að miklu leyti til endurskoðunar áður birtra talna fyrir árið 2022 en hagvöxtur reyndist hafa verið meiri á því ári en áður hafði verið áætlað. Útflutningur jókst um 9% á fyrri hluta ársins og innflutningur um 1,6% og var því framlag utanríkisviðskipta jákvætt um 3,2 prósentur sem er í takt við síðustu spá.

Helstu vísbendingar um þróun einkaneyslu á þriðja ársfjórðungi benda til þess að dregið hafi úr eftirspurn heimila. Greiðslukortavelta dróst lítillega saman milli ára í júlí og ágúst og samkvæmt væntingavísitölu Gallup jókst svartsýni heimila í september þegar vísitalan lækkaði frá fyrri mánuði.

Samkvæmt frumvarpi til fjárlaga fyrir árið 2024 er gert ráð fyrir að halli á rekstri ríkissjóðs nemi 46 ma.kr. eða 1% af áætlaðri landsframleiðslu og að hann aukist um 5 ma.kr. milli ára. Þá er áætlað að frumjöfnuður ríkissjóðs verði jákvæður um 28 ma.kr. eða um 0,6% af landsframleiðslu á næsta ári og er það minni afgangur en gert er ráð fyrir í ár. Að hluta má rekja þessa þróun til mikillar verðbólgu í ár sem kemur fyrr fram á tekjuhlíð en á gjaldahlið. Fram kemur að spáð er minnkandi framleiðsluspennu á næsta ári og að teknu tilliti til þess, ásamt áhrifum einskíptisliða, er talið að aðhald ríkisfjármála aukist um 0,3% af landsframleiðslu á næsta ári.

Samkvæmt niðurstöðum haustkönnunar Gallup sem framkvæmd var í ágúst og september meðal 400 stærstu fyrirtækja landsins voru viðhorf fyrirtækja til núverandi efnahagsaðstæðna heldur jákvæðari en í sumarkönnuninni. Væntingar stjórnenda til næstu sex mánaða voru einnig betri þar sem 28% stjórnenda töldu að efnahagsaðstæður batni eftir sex mánuði eða nokkru fleiri en í sumar. Um 45% töldu að efnahagsaðstæður verði áfram óbreyttar næstu sex mánuði. Stjórnendur voru þó heldur svartsýnni um innlenda og erlenda eftirspurn en í sumarkönnuninni, einkum stjórnendur í fjármála- og tryggingastarfsemi og samgöngum, flutningum og ferðaþjónustu.

Horfur um afkomu fyrirtækja bötnuðu frá því að síðast var spurt um þær í vorkönnuninni og taldi tæplega þriðjungur stjórnenda að hagnaður yrði meiri á árinu en í fyrra, á meðan um 36% stjórnenda töldu að hagnaður myndi dragast saman. Væntingar stjórnenda til framlegðar næstu sex mánuði bötnuðu örlítið frá síðustu könnun og töldu um 28% stjórnenda að framlegð myndi aukast en þriðjungur stjórnenda að

hún myndi dragast saman. Horfur um fjárfestingar á árinu bötunuðu töluvert milli kannana og taldi um fimmtungur stjórnenda að fjárfesting verði meiri í ár en í fyrra, en 55% stjórnenda töldu að fjárfesting yrði óbreytt milli ára.

Samkvæmt árstíðarleiðréttum niðurstöðum könnunarinnar er enn nokkur kraftur í vinnuafleiftirspurn þótt tekið sé að hægja á henni. Hlutfall fyrirtækja sem vildu fjölga starfsfólki að frádregnu hlutfalli þeirra sem vildu fækka því var 16 prósentur. Munurinn hefur verið svipaður það sem af er ári en mældist um 12 prósentum minni frá því á sama tíma í fyrra. Hann var þó enn nokkuð yfir sögulegu meðaltali. Að sama skapi dró úr mönnunarvanda fyrirtækja þótt meirihluti fyrirtækja starfi enn við full afköst. Um 36% stjórnenda töldu vera skort á starfsfólki sem er 7 prósentum lægra hlutfall en í síðustu könnun en hlutfallið var ennþá yfir sögulegu meðaltali. Hins vegar töldu 58% stjórnenda fyrirtæki sitt í vanda með að mæta óvæntri eftirspurn og hefur hlutfallið verið í eða nálægt sögulegu hámarki það sem af er ári. Könnunin gefur til kynna að enn sé töluvert álag á framleiðsluáttum í flestum atvinnugreinum ef frá eru taldar samgöngur, flutningar og ferðaþjónusta.

Launavísitalan hækkaði um 0,3% milli mánaða í ágúst og hækkaði um 10,8% milli ára. Raunlaun voru 2,8% hærri en á sama tíma í fyrra.

Húsnæðisverðsvísitala Hagstofunnar fyrir allt landið, sem birt var í lok september, hækkaði um 0,2% milli mánaða í september að teknu tilliti til árstíðarsveiflu en um 2,3% milli ára. Vísitala íbúðaverðs á höfuðborgarsvæðinu, sem Húsnæðis- og mannvirkjastofnun reiknar út, hækkaði um 0,5% milli mánaða í ágúst að teknu tilliti til árstíðar en um 2% milli ára. Þinglýstum kaupsamningum á landinu öllu fækkaði um 22,4% á fyrstu átta mánuðum ársins frá sama tíma í fyrra en kaupsamningum um nýbyggingar um 36,4% á sama tímabili. Meðalsölutími íbúða á höfuðborgarsvæðinu í ágúst mældist 5,5 mánuðir sem er töluvert lengri en í fyrra þegar hann var 1,8 mánuðir enda hefur íbúðum til sölu haldið áfram að fjölga mikið undanfarna mánuði.

Vísitala neysliverðs hækkaði um 0,35% milli mánaða í september og jókst ársverðbólga á ný, í 8%. Verðbólga án húsnæðis jókst einnig og mældist 7,7%. Undirliggjandi verðbólga var 6,5% miðað við meðaltal ólíkra mælikvarða og hefur því hjaðnað lítillega á milli funda en hún hefur minnkað um 1 prósentu frá því að hún náði hámarki í apríl sl.

Verðhækkun á fötum og skóm vegna útsöluloka, hækkun kostnaðar vegna eigin húsnæðis og lækkun flugfargjalda höfðu mest áhrif á vísitölu neysliverðs í september. Heildaráhrif af sumarútsölum á verðbólgu voru svipuð og í fyrra þar sem verslanir hækkuðu verð umfram útsöluáhrifin. Kostnaður vegna eigin húsnæðis hækkaði um 0,9% milli mánaða eftir lækkun tvo mánuði í röð. Hækkunina má fyrst og fremst rekja til verðhækkunar á fjölbýli á höfuðborgarsvæðinu. Matvöruverð hækkaði einnig áfram í september og hefur hækkað um 12,4% síðastliðna tólf mánuði.

Samkvæmt haustkönnun Gallup lækkuðu verðbólguvæntingar heimila til eins og tveggja ára og búast heimilin nú við að verðbólga verði 6% eftir tvö ár. Verðbólguvæntingar fyrirtækja til tveggja ára stóðu hins vegar í stað í 5%. Langtímaverðbólguvæntingar bæði heimila og fyrirtækja lækkuðu milli kannana og búast heimili við að verðbólga verði að meðaltali 5% á næstu fimm árum og fyrirtæki vænta 4% verðbólgu yfir sama tímabil. Verðbólguálag á skuldabréfamarkaði til tíu ára stóð nokkurn veginn í stað frá ágústfundi nefndarinnar og mældist um 4% í byrjun október. Álagið til fimm ára eftir fimm ár hafði hins vegar lækkað og var tæplega 3,5%.

II Ákvarðanir um stjórnþæki bankans í peningamálum

Nefndin ræddi taumhald peningastefnunnar í ljósi framvindu efnahagsmála og þess að raunvextir bankans höfðu hækkað frá ágústfundi nefndarinnar. Rætt var um hvort taumhaldið væri hæfilegt í ljósi verðbólguhorfa en nefndin ákvað á fundi sínum í ágúst að hækka vexti enn frekar. Á þeim tíma höfðu verðbólguhorfur til lengri tíma lítið breyst þótt horfur til skamms tíma hefðu batnað og töluverð spennan var enn á vinnumarkaði.

Nefndin fjallaði einnig almennt um stjórnþæki peningastefnunnar og reynsluna af notkun ólíkra tækja á undanförunum árum. Ræddi nefndin í því samhengi lausafjárstýringu bankans, ólíkar markaðsaðgerðir, vaxtataekið og miðlun peningastefnunnar. Farið var yfir miðlun peningastefnunnar á ólíkum tímum og fjallað um tímabil þar sem brestir virtust hafa myndast. Þá var kynnt mat á miðlunarferli peningastefnunnar með ólíkum aðferðum og ræddi nefndin að miðlunin virtist hafa gengið vel undanfarin misseri. Einnig var fjallað um samspil peningastefnu og fjármálastöðugleika og reynsluna af beitingu þjóðhagsvarúðartækja í samhengi við stjórnþæki peningastefnunnar undanfarin ár.

Nefndarmenn ræddu að á heildina lítið hefði þróun efnahagsmála verið í samræmi við mat þeirra á síðasta fundi. Eins og nefndin hafði gert ráð fyrir hafði verðbólga aukist á ný og mældist 8% í september. Fram kom að verðbólga án húsnæðis hefði einnig aukist en að undirliggjandi verðbólga hefði hjaðnað lítillega. Nefndin ræddi að vísbendingar væru um að heldur hefði dregið úr tíðni verðhækkana og að þær væru ekki á eins breiðum grunni og áður. Einnig kom fram að þótt verðbólguvæntingar væru áfram of háar hefðu þær lækkað á suma mælikvarða.

Nefndin fjallaði um að hagvöxtur hefði mælst 5,8% á fyrri hluta þessa árs en hefði verið ríflega 7% á síðasta ári. Nokkuð hefði því hægt á vexti efnahagssumsvifa og kom fram að vísbendingar væru um að hægt hefði enn frekar á eftirspurn á þriðja fjórðungi ársins. Taldi nefndin að aftur á móti væri enn nokkur spennan á vinnumarkaði og í þjóðarbúskapnum í heild. Raunvextir bankans hefðu hins vegar hækkað það sem af væri ári og var nefndin sammála um að áhrif vaxtahækkana bankans væru farin að koma fram í meira mæli.

Nefndarmenn ræddu hvort halda ætti vöxtum óbreyttum eða hækka þá um 0,25 eða 0,5 prósentur. Helstu rök sem komu fram fyrir því að halda þeim óbreyttum voru þau að áfram hefði dregið úr vexti efnahagssumsvifa og vísbendingar væru heldur skýrari en áður um að hægt hefði á vexti einkaneyslu. Greiðslukortavelta hefði áfram dregist saman frá fyrra ári og hægt hefði á vexti innflutnings. Rætt var um að þótt verðbólga væri enn mikil þá hefði hún samt sem áður hjaðnað frá því í vor og hægt hefði á verðhækkunum undanfarið. Undirliggjandi verðbólga miðað við meðaltal ólíkra mælikvarða hefði einnig minnkað lítillega frá ágústfundi nefndarinnar. Fram kom í umræðunni að það hefði tekist sem lagt hafði verið upp með á vormánuðum að hækka vexti skarpt til að ná árangri fyrr. Þannig hefðu raunvextir hækkað nokkuð undanfarið sem hefði meðal annars komið fram í vaxandi sparnaði heimila. Áhrif hærri raunvaxta ættu einnig eftir að koma fram í auknum mæli á næstunni. Miðlun peningastefnunnar hefði gengið vel og bæði innláns- og útlánsvextir hefðu hækkað undanfarið. Bent var á að raunvextir sem fyrirtæki stæðu frammi fyrir væru nokkru hærri en raunvextir miðað við meðaltal ólíkra mælikvarða og mætti áætla að taumhaldið væri því orðið nægjanlegt á þann mælikvarða miðað við núverandi aðstæður. Einnig var bent á að líkur væru á að taumhaldið myndi aukast frekar á næstu misserum vegna minnkandi verðbólgu og því væri ekki ljóst hvort þörf væri á frekari hækkun nafnvaxta.

Helstu rök sem komu fram fyrir því að hækka vexti voru þau að enn væri spennan á vinnumarkaði og vísbendingarnar um hægari umsvif í þjóðarbúskapnum væru ennþá veikar. Samkvæmt bráðabirgðatölum þjóðhagsreikninga virðist framleiðsluspennan einnig hafa verið meiri í fyrra og á fyrri hluta þessa árs en talið var á síðasta fundi og því gæti þurft hærri vexti en ella. Töluverð óvissa væri því

um hvort taumhald peningastefnunnar væri nægjanlegt til að ná verðbólgu í markmið innan ásættanlegs tíma. Einnig var bent á að það væri meiri áhætta fólgin í því að herða taumhaldið of lítið heldur en of mikið þar sem það væri einungis stuttur tími liðinn síðan raunvextir urðu jákvæðir og lítið þyrfti út af að bregða til þess að þeir myndu lækka á ný. Fáar vísbendingar væru fyrir hendi um að taumhaldið væri of þétt. Nokkur áhætta væri því fólgin í því að ljúka vaxtahækkunarferlinu of snemma. Í því ljósi væri það jafnframt áhyggjuefni að kjölfesta verðbólguvæntinga virtist vera löskuð sem gæti þýtt að taumhald peningastefnunnar þyrfti að vera meira en ella. Einnig ræddi nefndin að gengi krónunnar hefði veikst undanfarið sem væri áhyggjuefni ef það myndi leiða til þess að innflutt verðbólga yrði meiri en ella. Bent var á að enn væru talsverðar líkur á annarrar umferðar áhrifum kostnaðarhækkana á verðlag.

Fram kom á fundinum að á þessum tímapunkti væri nokkur óvissa um efnahagsframvinduna og hvort núverandi taumhald væri nægjanlegt. Vísbendingar væru um að tekið væri að hægja á umsvifum í þjóðarbúskapnum á suma mælikvarða en einnig væru merki um að spenna á aðra mælikvarða hefði jafnvel aukist. Í ljósi þess að heildarmyndin hefði ekki breyst að ráði frá síðasta fundi gæti verið rétt að staldra við en á næsta fundi myndi liggja fyrir ný þjóðhags- og verðbólguáspá bankans.

Með hliðsjón af umræðunni lagði seðlabankastjóri til að vextir bankans yrðu óbreyttir. Meginvextir bankans, þ.e. vextir á sjö daga bundnum innlánnum, yrðu 9,25%, innlásvextir (vextir á viðskiptareikningum) 9%, vextir af lánum gegn veði til sjö daga 10% og daglánavextir 11%.

Ásgeir Jónsson, Rannveig Sigurðardóttir og Gunnar Jakobsson greiddu atkvæði með tillögunni. Ásgerður Ósk Pétursdóttir studdi einnig tillöguna en hefði fremur kosið að hækka vexti um 0,25 prósentur. Herdís Steingrímsdóttir greiddi atkvæði gegn tillögunni og vildi hækka vexti um 0,25 prósentur. Taldi hún að vísbendingar um að tekið væri að hægja á umsvifum væru ekki nægjanlega sannfærandi. Lagði hún áherslu á að spenna á vinnumarkaði væri enn töluverð og að þótt taumhald peningastefnunnar hefði aukist og raunvextir væru nýlega orðnir jákvæðir hefði hún áhyggjur af því að taumhaldið væri ekki nægjanlegt til að koma verðbólgu í markmið innan ásættanlegs tíma. Ásgerður tók undir þessi sjónarmið en taldi hins vegar að hægt væri að staldra við þar sem stutt væri í næsta fund og þá lægi ný þjóðhagsáspá fyrir.

Að mati nefndarinnar myndi peningastefnan á næstunni ráðast af þróun efnahagssumsvifa, verðbólgu og verðbólguvæntinga.

Eftirfarandi nefndarmenn sátu fundinn:

Ásgeir Jónsson, seðlabankastjóri og formaður nefndarinnar

Rannveig Sigurðardóttir, varaseðlabankastjóri peningastefnu

Gunnar Jakobsson, varaseðlabankastjóri fjármálastöðugleika

Herdís Steingrímsdóttir, dósent, utanaðkomandi nefndarmaður

Ásgerður Ósk Pétursdóttir, lektor, utanaðkomandi nefndarmaður

Þórarinn G. Pétursson, aðalhogfræðingur Seðlabankans, sat allan fund nefndarinnar. Þar að auki sátu nokkrir starfsmenn Seðlabankans hluta fundarins.

Karen Á. Vignisdóttir ritaði fundargerð.

Næsta yfirlýsing peningastefnunefndarinnar verður birt miðvikudaginn 22. nóvember 2023.